

Instanța de fond: Judecătoria Drochia – I.Rusu

Instanța de apel: CA Bălți – A. Gherghieș, A. Albu, A. Toderăș

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Licurici Melnic” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Individuală „Licurici Melnic” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Drochia privind anularea deciziei nr.1297 din 30 iulie 2014 și a deciziei nr.1612 din 26 septembrie 2014,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia, s-a casat hotărârea Judecătoriei Drochia din 20 octombrie 2015 și s-a emis în partea casată o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă

La data de 12 decembrie 2014 ÎI „Licurici Melnic” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Drochia privind anularea deciziei nr.1297 din 30.07.2014 și a deciziei nr.1612 din 26.09.2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat Drochia.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 30 iulie 2014 de către Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia, în urma examinării actului de control nr.535818 din data de 01 iulie 2014 în lipsa conducătorului ÎI „Licurici Melnic”, Melnic Vera a fost emisă decizia nr.1297 prin s-a dispus sancționarea reclamantului cu amendă în mărime de 10 000 lei pentru pretinsa neprezentare a actelor la prima cerere și cu amendă în mărime de 5 000 lei pentru pretinsa neutilizare a mașinii de casă de control.

Nefiind de acord cu decizia nominalizată la data de 25 august 2014 reclamanta a contestat-o, solicitînd anularea acesteia. Ulterior, prin decizia nr.1612

din 26 septembrie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia a respins contestația /cererea prealabilă, fără a o examina cu atenție.

Consideră că, ambele decizii urmează a fi anulate din motiv că, presupusa neutilizare a mașinii de casă și control nu corespunde realității, în fapt, mașina de casă și control era și este utilizată permanent, ce se atestă prin bonurile (cecurile) fiscale eliberate de mașina de casă și control și prin rapoartele zilnice la sfârșitul fiecărei zile de lucru, acte care au fost prezentate inspectorilor fiscali.

Nu este de acord nici cu faptul neprezentării, sau neprezentarea la prima cerere, a documentelor de proveniență a mărfurilor expuse în vânzare, ciocolata „Corona” și chipsuri, ori aceste documente au fost prezentate în realitate. Pretinsa neprezentare invocată de către Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia este irațională, întrucât ele existau la momentul și la fața locului efectuării controlului și au fost prezentate. Mai mult decât atât actele nominalizate au fost anexate la contestația depusă în adresa Inspectoratului Fiscal.

Afirmă că, Inspectoratului Fiscal i-au fost prezentate toate actele și putea verifica existența acestora, necreându-i-se nici un impediment în efectuarea controlului și respectiv, nu există careva încălcări fiscale din partea ÎI „Licurici Melnic”.

Totodată consideră că, de către Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia a fost aplicată greșit legislația fiscală, astfel, a fost pretinsă încălcarea prevederilor art. 8 alin.(2) lit. 1) Cod Fiscal, care prevede prezentarea la prima cerere a documentelor de evidență, însă sancționarea a fost aplicată potrivit art. 253 alin.(1) Cod Fiscal cu amendă de 10 000 lei care este un alt articol cu o altă reglementare. Prevederi despre sancționarea cu amendă pentru neprezentarea documentelor la prima cerere nu există în art. 253 și nici în legislația fiscală.

Potrivit Legii contenciosului administrativ, sarcina probațiunii este pusă pe seama Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia, care trebuie să demonstreze pretensele ilegalități fiscale ale ÎI „Licurici Melnic”, iar dovezi în acest sens nu există, întrucât încălcările invocate nici nu au existat.

Menționează că, nu există martori care să confirme faptele invocate de Inspectoratul Fiscal, iar funcționarii fiscali sunt persoane cointeresate și au sancționat întreprinderea în mod abuziv și fără careva temeii. Luarea în considerație doar a faptelor invocate de inspectorii fiscali și a actelor întocmite de aceștia fără careva dovezi este irațională și inechitabilă, întrucât, în mod unilateral aceștia pot întocmi și expune orice fapte în actele de control și respectiv în decizii, orice fapte reale sau ireale, fără a le proba în mod corespunzător.

Referitor la pct. 3 din decizie, pretinsa încălcare a art. 8 alin. (2) lit. k) Cod Fiscal, adică funcționarea unității fără dispunerea de autorizație de funcționare de

asemenea nu corespunde realității, ori reclamantul dispune de autorizație sanitară de funcționare și autorizație veterinară, și s-a adresat către Primăria s. Mîndîc pentru eliberarea Autorizației de funcționare, însă pînă la momentul actual nu a primit nici un răspuns, deci se consideră potrivit legii că Autorizația de funcționare a fost acordată de către Primăria s. Mîndîc.

Consideră că, documentele anexate, confirmă pe deplin legalitatea acțiunilor din partea reclamantului, iar tragerea la răspundere a unei persoane nevinovate pentru o faptă nesăvârșită ar duce la încălcarea gravă a drepturilor cetățenilor, încălcarea acestor norme și aplicarea exhaustivă a art. 262 Cod Fiscal, vor duce la încălcarea principiului individualizării faptei și a făptuitorului.

Accentuează că, Serviciul Fiscal de Stat este obligat să ajute și să sprijine contribuabilul în scopul administrării fiscale eficiente și colectării oneste a impozitelor la bugetul de stat prin stimularea economică a persoanelor care practică activitatea de antreprenariat, dar nu prin constrîngerea abuzivă pentru faptele care nu le-a săvârșit și pentru care nu este vinovat.

Îi „Licurici Melnic” solicită: anularea deciziei nr.1297 din 30.07.2014 și a deciziei nr.1612 din 26.09.2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat Drochia.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 20 octombrie 2015 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Îi „Licurici Melnic” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Drochia privind anularea deciziei nr.1297 din 30 iulie 2014 și a deciziei nr.1612 din 26 septembrie 2014.

Îi „Licurici Melnic” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia din 20 octombrie 2015, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu restituirea pricinii la rejudecare într-un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016, s-a admis apelul declarat de Îi „Licurici Melnic”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Drochia din 20 octombrie 2015 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins, ca fiind depusă tardiv cererea de chemare în judecată înaintată de Îi „Licurici Melnic” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Drochia privind anularea deciziei nr.1297 din 30 iulie 2014 și a deciziei nr.1612 din 26 septembrie 2014.

La data de 19 iulie 2016, Îi „Licurici Melnic” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016 și a hotărârii Judecătoriei Drochia din 20 octombrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs Îi „Licurici Melnic” a invocat că, decizia Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016 este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material, procedural, cît și cu

interpretarea și aplicarea a eronată circumstanțelor de fapt, constatate de instanța de apel.

Susține că, instanța de judecată a examinat pricina în mod superficial fără să evalueze motivele și probele prezentate de ÎI „Licurici Melnic”. Prin actele și deciziile contestate i-au fost imputate incorect și abuziv săvârșirea unor încălcări a legislației fiscale care în realitate nu au avut loc.

Reține că, Inspectoratului Fiscal i-au fost prezentate toate actele și putea verifica existența acestora, nu i s-a creat absolut nici un impediment în efectuarea controlului și, respectiv, nu există careva încălcări fiscale din partea ÎI „Licurici Melnic”, iar rezultând din norma legală citată, întreprinderea dispune de toate autorizațiile necesare de funcționare.

Invocă că, potrivit Legii contenciosului administrativ, sarcina probațiunii este pusă pe seama Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia, care trebuie să demonstreze pretenziile ilegalități fiscale ale ÎI „Licurici Melnic”, iar dovezi în acest sens nu există, întrucât încălcările invocate nici nu au existat.

La 28 octombrie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de ÎI „Licurici Melnic”. (f.d. 161-164).

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 17 mai 2016, expediată în adresa recurente la data de 06 iunie 2016 (f.d. 144), și recepționată de recurenta la 10 iunie 2016. (f.d. 146)

În aceste circumstanțe, recursul depus la 15 iulie 2016, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de ÎI „Licurici Melnic” urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care

nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Licurici Melnic” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de ÎI „Licurici Melnic” în cererea de recurs, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții

legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Licurici Melnic”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Licurici Melnic”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

judecătorul

judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî